

บันทึก

เรื่อง การเบิกเงินค่าเช่าบ้านของข้าราชการที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน
(กรณี พ.ต.ธิตี ศุภกุลเศรษฐ์)

กรมการปกครองได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๔๐๔/๗๐๙๓๒ ลงวันที่ ๕ กันยายน ๒๕๒๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า กรมการปกครองได้มีปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการเบิกเงินค่าเช่าบ้านของข้าราชการที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน กรณี พ.ต.ธิตี ศุภกุลเศรษฐ์ ตำแหน่งประจำกรมการปกครอง โดยปรากฏข้อเท็จจริงว่า เมื่อครั้ง พ.ต.ธิตี ฯ เป็นนายอำเภอพรหมานิคม จังหวัดสกลนครอยู่ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรมการปกครองจึงมีคำสั่ง ที่ ๒๗๗/๒๕๒๓ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๒๓ ให้ออกจากราชการไว้ก่อน และปรากฏผลการสอบสวนว่า พ.ต.ธิตี ฯ มีความผิดให้ลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และให้กลับเข้ารับราชการตามคำสั่งกรมการปกครอง ที่ ๗๕๗/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๒๕ ต่อมาสำนักงาน ก.พ.ได้มีหนังสือ ปกปิด ที่ นร ๐๖๑๑/ป.๑๗๓๑ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๒๖ แจ้งว่า พ.ต.ธิตี ฯ ได้รับการล้างมลทินตามพระราชบัญญัติล้างมลทินในโอกาสสมโภชกรุงรัตนโกสินทร์ ๒๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๒๖ กรณีจึงถึงที่สุด และ พ.ต.ธิตี ฯ จึงได้ทำเรื่องขอเบิกค่าเช่าบ้านในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๒๓ ถึงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๒๕ กรมการปกครองจึงหารือไปยังกรมบัญชีกลางว่า พ.ต.ธิตี ฯ จะมีสิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนหรือไม่ กรมบัญชีกลางได้ตอบข้อหารือของกรมการปกครองว่า การที่ พ.ต.ธิตี ฯ ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้น ถือได้ว่าเป็นการขาดจากอัตราเงินเดือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน จึงไม่มีสิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านในช่วงเวลาที่ออกจากราชการนั้นตามมาตรา ๑๒^๑ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓

เมื่อกรมการปกครองได้แจ้งความเห็นของกรมบัญชีกลางให้ พ.ต.ธิตี ฯ ทราบแล้ว พ.ต.ธิตี ฯ ได้โต้แย้งความเห็นของกรมบัญชีกลางว่า การที่ตนถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนแล้ว ถือได้ว่าเป็นการขาดจากอัตราเงินเดือนตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนนั้น ไม่ชัดเจน

มาตรา ๑๒ การเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านให้สิ้นสุดลงในวันที่ข้าราชการขาดจากอัตราเงินเดือน เว้นแต่ในกรณี

(๑) ข้าราชการออกจากราชการโดยไม่มีความผิด ถ้ามีความจำเป็นที่ข้าราชการผู้นั้นจะออกจากบ้านเช่าไม่ได้ในวันขาดจากอัตราเงินเดือน ก็ให้เบิกจ่ายค่าเช่าบ้านต่อไปได้อีกเท่าที่มีความจำเป็น แต่ไม่เกินสิบวัน

(๒) ข้าราชการถึงแก่ความตาย ถ้ามีความจำเป็นที่ครอบครัวของข้าราชการผู้นั้นจะออกจากบ้านเช่าไม่ได้ ก็ให้เบิกจ่ายค่าเช่าบ้านต่อไปได้อีกเท่าที่มีความจำเป็น แต่ไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันที่ข้าราชการผู้นั้นตาย

ว่าเป็นกฎหมายฉบับไหน มาตราใด เป็นการกล่าวอ้างที่คลุมเครือและการเบิกเงินค่าเช่าบ้านของข้าราชการที่ออกจากราชการโดยไม่มีคามผิดหรือถึงแก่ความตายตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๓ เป็นคนละเรื่องกับการถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๙๐^๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ นอกจากนั้น พระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ ได้ให้คำจำกัดความคำว่า “เงินเดือน” ว่า หมายความว่าเงินอื่น ๆ ที่จ่ายเป็นรายเดือน ซึ่งรวมทั้งค่าเช่าบ้านด้วย

กรรมการปกครองพิจารณาแล้วมีความเห็นเป็นสองนัย นัยแรกเห็นว่า พ.ต.ธิตี ๑ น่าจะมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านได้เนื่องจากตามที่กรรมการปกครองมีคำสั่งที่ ๒๗๗/๒๕๒๓ ดังกล่าวสั่งให้ พ.ต.ธิตี ๑ ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๔ มีผลทำให้พ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการชั่วคราวเท่านั้น เมื่อกรรมการปกครองได้มีคำสั่งที่ ๗๕๗/๒๕๒๕ สั่งให้ พ.ต.ธิตี ๑ กลับเข้ารับราชการ มีผลทำให้มีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๙๐ วรรคสอง จึงน่าจะมีผลเสมือนว่า พ.ต.ธิตี ๑ ไม่ได้ขาดจากอัตราเงินเดือนในช่วงที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อไม่ขาดจากอัตราเงินเดือนก็ย่อมมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านในระหว่างนั้นได้โดยไม่ขัดกับมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๔๘๓

นัยที่สองเห็นว่า พ.ต.ธิตี ๑ น่าจะไม่มีสิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านเนื่องจากการที่กรรมการปกครองได้มีคำสั่งให้ พ.ต.ธิตี ๑ ออกจากราชการไว้ก่อน มีผลให้ พ.ต.ธิตี ๑ พ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการตามมาตรา ๙๔ (๔)^๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.

^๒มาตรา ๙๐ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกตั้งกรรมการสอบสวนหรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ หรือมาตรา ๙๒ วรรคสาม แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิม หรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่

เงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือระเบียบว่าด้วยการนั้น ส่วนในกรณีสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ถ้าปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นยุติแล้วว่า ผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมิได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งพักราชการ

หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักราชการ การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามผลการสอบสวนพิจารณา ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

^๓มาตรา ๙๔ ข้าราชการพลเรือนสามัญออกจากราชการ เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ
- (๓) ได้รับอนุญาตให้ลาออกตามมาตรา ๙๕

๒๕๑๘ จึงยอมพ้นจากตำแหน่งและขาดจากอัตราเงินเดือน แม้จะมีคำสั่งให้ พ.ต.ธิตี ๑ กลับเข้ารับราชการและมีสิทธิได้รับเงินเดือนเสมือนผู้ถูกสั่งพักราชการตามมาตรา ๙๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวก็ตาม แต่เงินเดือนตามพระราชบัญญัตินี้ น่าจะหมายความว่าเฉพาะเงินเดือนเพียงอย่างเดียวไม่รวมถึงเงินค่าเช่าบ้านที่มีได้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือนตามนิยามคำว่า “เงินเดือน” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการจ่ายเงินเดือนเงินปี บำเหน็จ บำนาญ และเงินอื่นในลักษณะเดียวกัน พ.ศ. ๒๕๒๒ ฉะนั้น เมื่อ พ.ต.ธิตี ๑ ขาดจากอัตราเงินเดือนและไม่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะว่ามีสิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านได้แล้ว พ.ต.ธิตี ๑ จึงไม่มีสิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านในช่วงเวลาที่ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๓ จะนำเอาพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาใช้แก่กรณีนี้ได้เฉพาะแต่เรื่องเงินเดือนเท่านั้นไม่รวมถึงค่าเช่าบ้านด้วย

ปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติ กรมการปกครองจึงขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาวินิจฉัยเพื่อจะได้ถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมการปกครองและบทกฎหมายที่เกี่ยวข้อง กับได้รับฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) และกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) แล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า พ.ต.ธิตี ๑ ได้รับการบรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกที่จังหวัดสงขลา และในขณะดำรงตำแหน่งนายอำเภอพรหมานิคม จังหวัดสกลนคร ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรมการปกครองจึงมีคำสั่งแต่งตั้งให้ไปประจำจังหวัดพิจิตร และต่อมาได้มีคำสั่งที่ ๒๗๗/๒๕๒๓ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๒๓ ให้ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพ.ต.ธิตี ๑ ทราบคำสั่งเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๒๓ และได้ขนย้ายครอบครัวโดยเบิกค่าขนย้ายไปอยู่อาศัยและประกอบอาชีพส่วนตัวที่จังหวัดอุตรธานีตั้งแต่วันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๒๓ ภายหลังปรากฏผลการสอบสวนว่า พ.ต.ธิตี ๑ มีความผิดถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้น กรมการปกครองจึงได้มีคำสั่งที่ ๗๕๗/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๒๕ ให้ พ.ต.ธิตี ๑ กลับเข้ารับราชการในตำแหน่งผู้ช่วยปลัดจังหวัดอุบลราชธานี และได้มีคำสั่งที่ ๗๕๘/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๒๕ ให้ย้ายมาประจำกรมการปกครอง พ.ต.ธิตี ๑ จึงได้ทำเรื่องขอเบิกเงินค่าเช่าบ้านระหว่าง

(๔) ถูกสั่งให้ออกตามมาตรา ๔๖ มาตรา ๕๙ มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ มาตรา ๙๘ มาตรา ๙๙ หรือมาตรา ๑๐๐ หรือ

(๕) ถูกสั่งลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก

วันออกจากราชการตาม (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามระเบียบที่ก.พ.กำหนด

การต่อเวลาราชการให้ข้าราชการพลเรือนสามัญที่ต้องออกจากราชการตาม (๒) รับราชการต่อไป จะกระทำมิได้

“มาตรา ๔ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“เงินเดือน” หมายความว่า เงินเดือนและเงินอื่นที่มีกำหนดจ่ายเป็นรายเดือนจากเงินงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือน

ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ปรากฏตามหนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๔๐๖/๔๙๕๖๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๒๗ ซึ่งหารือเรื่องนี้ไปยังกรมบัญชีกลางว่า พ.ต.ธิตี ฯ ขอเบิกค่าเช่าบ้านที่จังหวัดอุดรธานีตั้งแต่วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๒๓ ถึงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๒๕

ปัญหาว่า พ.ต.ธิตี ฯ จะมีสิทธิเบิกเงินค่าเช่าบ้านในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนหรือไม่นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๑) มีความเห็นดังนี้

๑. ตามคำสั่งกรมการปกครองให้ พ.ต.ธิตี ฯ ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนในกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงนั้น มีผลให้ พ.ต.ธิตี ฯ พ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการนับแต่วันที่ระบุในคำสั่งตามมาตรา ๙๔(๔)^๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ก็จริง แต่ในกรณีของผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๙๐^๖ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวนั้น ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นยุติแล้วผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นมิได้กระทำความผิด หรือกระทำความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก และไม่ปรากฏกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ก็ให้ผู้มีอำนาจตามมาตรา ๘๖ หรือมาตรา ๙๒ วรรคสาม แล้วแต่กรณี มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ต้องใช้คุณสมบัติเฉพาะที่ผู้นั้นมีอยู่ ส่วนเงินเดือนของผู้ที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนมาตรา ๙๐ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันกำหนดว่า ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนเสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งพักราชการจึงเห็นได้ว่า การให้ผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงออกจากราชการไว้ก่อนนั้น ก็เพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาข้อที่ข้าราชการผู้นั้นถูกกล่าวหาดังนั้น การออกจากราชการและการขาดจากอัตราเงินเดือนของผู้ถูกกล่าวหาในกรณีดังกล่าว จึงยังไม่มีผลเด็ดขาด เพราะผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนอาจถูกสั่งให้กลับเข้ารับราชการและมีสิทธิได้รับเงินเดือนในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตรา ๙๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ได้ ดังนั้น ในกรณีของข้าราชการผู้ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนและภายหลังถูกสั่งให้กลับเข้ารับราชการ จึงไม่อาจนำมาตรา ๑๒^๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบค่าเช่าบ้านข้าราชการ พุทธศักราช ๒๔๘๓ มาใช้บังคับได้

๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินเดือนของผู้ถูกสั่งพักราชการนั้น มีพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ กำหนดหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการไว้เป็นการเฉพาะ ซึ่งตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้ให้ความหมายของคำว่า “เงินเดือน” ว่า หมายความว่ารวมถึงเงินอื่น ๆ ที่จ่ายเป็นรายเดือนด้วยนอกจากนี้ ตามมาตรา ๗ (๒)^๘ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกันยังบัญญัติไว้ด้วยว่า เงินเดือน

^๕โปรดดูเชิงอรรถที่ (๓)

^๖โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒)

^๗โปรดดูเชิงอรรถที่ (๑)

^๘มาตรา ๗ เงินเดือนระหว่างพักราชการนั้น เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด

(๑) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิด และไม่มีมลทินหรือมัวหมอง ให้

ระหว่างพักราชการนั้น เมื่อคดีหรือกรณีถึงที่สุด ถ้าปรากฏว่า ข้าราชการผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิดแต่มีมลทินหรือมัวหมอง หรือปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิดแต่ถูกลดโทษไม่ถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันให้พักราชการตามที่เจ้ากระทรวงจะได้กำหนด แต่เฉพาะค่าเช่าบ้านให้จ่ายให้เต็ม ฉะนั้น จึงเห็นได้ว่าเงินเดือนตามพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ ย่อมหมายความรวมถึงค่าเช่าบ้านด้วย เพราะถ้าคำว่า “เงินเดือน” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น ไม่หมายความรวมถึงค่าเช่าบ้านแล้ว ก็ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมาบัญญัติไว้ในมาตรา ๗ ว่า “แต่เฉพาะค่าเช่าบ้านให้จ่ายให้เต็ม” ส่วนปัญหาที่ว่า การเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านมิได้เบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายหมวดเงินเดือน ดังนั้นเงินเดือนตามพระราชบัญญัตินี้จะหมายความเฉพาะเงินเดือนเพียงอย่างเดียวไม่รวมถึงค่าเช่าบ้านด้วยนั้น เห็นว่า การเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านจะเบิกจ่ายจากงบประมาณหมวดใด ก็เป็นวิธีการงบประมาณเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินซึ่งจะเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายหมวดใด ย่อมเป็นไปตามที่ทางราชการจะได้กำหนดจึงไม่มีผลเปลี่ยนแปลงบทนิยามคำว่า “เงินเดือน” ซึ่งตามมาตรา ๔ และมาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ ให้หมายความรวมถึงค่าเช่าบ้านด้วย ในกรณีของ พ.ต.ธิตี ฯ ซึ่งปรากฏผลการสอบสวนว่ามีความผิดถูกลดโทษลดชั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นตามมาตรา ๘๕^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และมีคำสั่งกรมการปกครองที่ ๗๕๗/๒๕๒๕ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๒๕ ให้กลับเข้ารับราชการนั้น การจ่ายเงินเดือนรวมทั้งค่าเช่าบ้านในระหว่างเวลาที่ถูกสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนของ พ.ต.ธิตี ฯ จึงต้องนำมาตรา ๗(๒) แห่งพระราชบัญญัติเงินเดือนของข้าราชการผู้ถูกสั่งพักราชการ พ.ศ. ๒๕๐๒ มาใช้บังคับ กล่าวคือ เงินเดือนของ พ.ต.ธิตี ฯ ระหว่างถูกสั่งให้ออกจาก

จ่ายให้เต็ม

(๒) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักมิได้กระทำความผิดแต่มีมลทินหรือมัวหมอง หรือปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิด แต่ถูกลดโทษไม่ถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันให้พักราชการตามที่เจ้ากระทรวงจะได้กำหนด แต่เฉพาะค่าเช่าบ้านให้จ่ายให้เต็ม

(๓) ถ้าปรากฏว่าข้าราชการผู้ถูกสั่งพักได้กระทำความผิดและถูกลดโทษถึงให้ออก ปลดออก หรือไล่ออก ห้ามมิให้จ่าย

“มาตรา ๘๕ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยที่ยังไม่ถึงขั้นเป็นการกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดชั้นเงินเดือนตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่สำหรับการลงโทษภาคทัณฑ์ ให้ใช้เฉพาะกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยหรือมีเหตุอันควรลดหย่อนซึ่งยังไม่ถึงกับจะต้องถูกลดโทษตัดเงินเดือน

ในกรณีกระทำความผิดวินัยเล็กน้อยและเป็นความผิดครั้งแรก ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามิเหตุอันควรลดโทษ จะลดโทษให้โดยว่ากล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้

การลงโทษตามมาตรานี้ ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

ราชการไว้ก่อนให้จ่ายได้ไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินเดือนที่ได้รับก่อนวันให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามที่กระทรวงมหาดไทยจะได้กำหนด แต่เฉพาะค่าเช่าบ้านนั้นจะต้องจ่ายให้เต็มตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวข้างต้น พ.ต.ธิตี ฯ จึงมีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านระหว่างเวลาที่มีคำสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนได้ แต่การเบิกจ่ายค่าเช่าบ้านซึ่ง พ.ต.ธิตี ฯ เช่าอยู่ในระหว่างเวลาที่ถูกลี้ให้ออกจากราชการไว้ก่อนนั้นจะต้องปฏิบัติอย่างไร เช่น จะยื่นเรื่องราวขออนุมัติเบิกเงินค่าเช่าบ้าน ณ ที่ใด และผู้ใดจะเป็นผู้อนุมัติให้เบิกค่าเช่าบ้านซึ่งเช่าอยู่ ณ จังหวัดอุดรธานี จะต้องปฏิบัติการให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับว่าด้วยค่าเช่าบ้านของข้าราชการด้วย

(ลงชื่อ) ออมร จันทรสมบูรณ์

(นายอมร จันทรสมบูรณ์)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ธันวาคม ๒๕๒๗